

Flyktingströmmen – ett tidens tecken

I början av år 2014 skedde ett paradigmskifte i den andliga världen som under de två år som gått visat sig bli allt mer uppenbart för den som har sina fysiska och andliga ögon öppnande. Den starkaste bibliska markeringen till detta paradigmskifte är de fyra mån- och solförmörkelser (en s k tetrad) som skett under 2014-15. Fenomenet är unikt därigenom att dessa förmörkelser har inträffat på de bibliska högtiderna, påsken på våren och judiska nyåret och Lövhuddohögtiden på hösten. Dessa bibliska tecken, som är till varning (1 Mos.1:14; Job.38:32), är knutna till både judar och hedningar enligt judisk tradition.

Under de två år som gått har vi sett tilltagande skakningar av olika slag. En är den ”kristna kartan” i Sverige som förändrats på ett sätt som ingen av oss skulle tro vara möjligt för tio år sedan. Biskopar och präster, såväl som frikyrkopastorer, framhåller betydelsen av religionsdialog och menar att vi (kristna och muslimer) tror på samma gud. Och allt fler förkunnare, både kända och okända, närmar sig katolsk tro och mystik, och några har tagit steget att konvertera till katolska kyrkan. Detta sker samtidigt som en frimodig evangelisation och Jesusförkunnelse försvinner allt mer. Det är inte ovanligt att TV-predikanter inte nämner Jesu namn i sin predikan.

En annan skakning är det tilltagande våldet som blivit alltmer hänsynslöst. Även om det mesta våldet sker inom kriminella och marginaliserade grupper så blir också ”vanliga” människor utsatta. Här märks också ett tilltagande hot och allvarliga våldsinslag på skolor i landet.

Ett tredje område där vårt samhälle skakas, är flyktingströmmen som stadigt ökat under de senaste två åren, och som vi inte ser något slut på. Det kommer resten av artikeln att handla om.

En flyktingström av aldrig tidigare skådat slag

Under 2013 såg vi ett antal tusen flyktingar komma främst från Irak, Syrien och Iran. De skapade inga stora problem och verkade inte utgöra något hot mot vårt civila samhälle. Det var ingen stor fråga för den dåvarande alliansregeringen, och Migrationsverket kunde hantera dessa nyanlända på ett ganska enkelt sätt. Det var egentligen bara Sverigedemokraterna (SD) som protesterade mot att man tog emot flyktingar över huvud taget.

Under 2014 började flyktingströmmen öka successivt och de flesta kom från Syrien och Eritrea. Från att ha tagit emot cirka 15 000 syrianer under hela 2013 tog vi emot lika många under första halvåret 2014, och antalet ensamkommande barn fördubblades. Nu började man fundera i alliansregeringen vad det är som händer, men några konkreta åtgärder, för att förbereda samhället på att ta emot ett ännu större antal flyktingar, vidtogs inte. Man verkade leva i ett idealistiskt tänkande, att våra gränser ska vara öppna, och vem och vilka som helst ska vara välkomna. Mottagandet skulle tydligen ordnas på ett för människor oförklarligt sätt!

I valrörelsen sa dåvarande statsministern Reinfeldt: *”Jag ber svenska folket att ha tålamod och öppna era hjärtan för de utsatta...!”* (DN 14-08-16). Jag tror att det var fullblodspolitikern Reinfeldt som talade. Varför tror jag det? För han ville i första hand vinna röster. Hur flyktingarna skulle tas om hand var en underordnad fråga. Facit kom på valnatten när det stod klart att vi skulle få en ny regering. Då tackade Reinfeldt för sig och lämnade politiken. Vart tog det öppna hjärtat vägen? Så värst djupt satt inte retoriken.

En ny regering bestående av socialdemokrater och miljöpartister tillsattes. Men någon förändring i flyktingmottagandet kunde inte märkas. Flyktingströmmen fortsatte att öka och vid 2014 års slut hade Sverige tagit emot 81 300 asylsökande, av vilka 7 000 var ensamkommande barn. Så många hade inte noterats sedan Balkankrigets dagar 1992, då det kom cirka 90 000 asylsökande. Under 2014 beviljades 33 500 personer skydd i Sverige, en ökning med 25 procent jämfört med året innan och hälften av dessa kom från Syrien, enligt Migrationsverket.

Under 2015 har den strida flyktingströmmen fortsatt med många tragiska människoröden som följd. Inte sedan 2:a Världskriget har så många flyktingar översvämmat Europa. Flyktingsmugglare har haft blomstringstid medan flyende människor har dött i allt större antal. Samtidigt har ansvariga politiker visat upp ett förvirrat ansikte, medan ”vanligt folk” har ställt upp och visat stor generositet

för att ge en första hjälp till dem som anlant. Bakgrunden till den kraftiga ökningen av flyktingströmmen är kriget i Syrien, något som våra myndigheter borde kunnat inse och därmed ha vidtagit nödvändiga åtgärder i enlighet med den politiska retorik man fört.

Men med 10 000 flyktingar varje vecka över Sveriges gränser i slutet av året, har attityderna ändrats över tid. Och i rädsla för SD:s växande inflytande agerade politiker osäkert och okonsekvent. I takt med att regeringen beslutat stänga gränser och införa id-kontroller, och ökningen av överfall och bränder vid asylboendena, har samhällets attityd till flyktingar blivit mer splittrad. Vid året slut har Migrationsverket registrerat 162 000 flyktingar, varav 71 000 är ensamkommande barn mellan 7 och 18 år, övervägande pojkar. Och en icke oansenlig del av dessa har "försvunnit" utanför myndigheternas kontroll. Ökningen av flyktingar mellan 2014 och 2015 är alltså 100 procent. Och under innevarande år beräknar man att det kan komma cirka 140 000 ytterligare. Var ska de bo?

En flyktingström som skapar stora problem

Migrationsverket har ingen statistik över flyktingarnas religions- eller trostillhörighet, men det är inte svårt att konstatera att en stor majoritet är muslimer, mer eller mindre aktiva i sin tro. Dessa blir hänvisade till asylboenden där det också kan finnas ett fåtal kristna som flytt från samma land eller stad. Och nu ska de plötsligt samsas på en liten trång yta och dela vardagliga behov. Då är det inte märkligt att konflikter uppstår, som tar sig uttryck i verbala hot och fysiska påhopp. Men det är före detta muslimer, som konverterat till kristen tro sedan de kommit till Sverige, som blir hårdast åtgångna. Militanta muslimer konfronterar sådana konvertiter genom att hänvisa till Koranen, som säger att den som lämnat islam inte ska få leva. Man försöker övertala kristna att erkänna att Koranen är Guds ord och att Bibeln är förfalskad. Det finns vittnesmål om att muslimer samlas på asylboenden till fredagsbön och undervisar om sådana saker. En som konverterat till kristens tro vittnar om att han blivit hotad av muslimer som sagt att islam först ska ta över Europa, och sedan fortsätta till Jerusalem.

Dessa problem är kända av regeringen och Migrationsverket, som menar att det inte bara gäller kristnas situation, utan att det är en mer generell oro. Även hbtq-personer har vittnat om att de känner sig utsatta för hot av olika slag. Oavsett vem som blir hotad är det ett stort problem på asylboendena, något man både kan och bör göra någonting åt. Men att till exempel separera kristna och muslimer åt, eller att ha särskilda asylboenden för kristna som lyfts fram som en möjlighet, är något migrationsminister Morgan Johansson (S) hittills motsatt sig. Det visar hur lite förståelse och insikt regeringen har i denna problematik, som man varit med att orsaka.

Varför kommer denna flyktingström just nu

Varför sker denna flyktingström över Europa (som pågått i tre år) just nu? Det har framför allt sin förklaring i inbördeskriget i Syrien som är inne på sitt sjätte år. Detta krig är i sig en gåta med flera bottnar. Det som började som en konflikt mellan olika klaner i Syrien har eskalerat till ett inbördeskrig med sex stormakter inblandade, var och en med sitt politiska intresse. Alla försök till medling mellan parterna har misslyckats. Därför kan vi inte se på denna flyktingvåg som en "normal" händelse orsakat av ett "normalt" krig.

Är det Gud som ligger bakom att 100 000-tals vuxna och barn, av vilka merparten är muslimer, sprids över katolska och protestantiska länder för att där omvändas till kristendomen? Det tror inte jag. Gud har en tanke med att människorna sprits över jorden och att de ska bo inom de gränser som Han stakat ut. (Apg. 17:24-27). I första hand ska människor vinnas för Guds rike i sina egna länder. Det har den kristna kyrkan alltid hävdad och ägnat sig åt. Samtidigt har människor alltid flyttat på sig, oftast på grund av att man har svårt med sitt livsuppehälle. Det kallas arbetskraftsinvandring, men det är något helt annat än det vi nu ser med denna flyktingvåg. Nu är det människor som fördrivs från sina hem på grund av onskans och hatets makt.

Det är med andra ord djävulen som ligger bakom dessa grymheter, därför han vill stjäla, slakta och döda. (Joh. 10:10). Han vill skapa kaos i världssamfundet därför att han vet att hans tid är kort innan Jesus kommer för att upprätta sitt rike. Och jag vill påstå att Sveriges regering och myndigheter aningslöst och okunnigt gått i djävulens fälla med sin storvulna retorik, att alla som flyr från krig

och dödshot är välkomna till vårt land. Men det var innan man visste hur många som skulle komma. Nu ser vi att kaos tilltar i spåren av deras agerande vilket kan få allvarliga konsekvenser. ”Staten måste återta kontrollen över våldet”, skriver Ivar Arpi i SvD den 13/2.

En profetisk syn beskriver läget

Det finns en mycket intressant profetisk syn som beskriver den situation vi nu befinner oss i. Det var en norsk kvinna (då 90 år) från Valdres som fick se en syn 1968. Hon var en klar, pålitlig och trovärdig kristen och hade goda vitsord från alla som kände henne. När den norske evangelisten Emanuel Minos hade möten på platsen berättade kvinnan för honom vad Gud hade visat henne. Han skrev ner det hon sa men tyckte att det lät allför ofattbart, och han lade det i en låda. Efter 30 år förstod han att han måste dela synen med andra, och det har han gjort. Synen har varit publicerad i kristna tidningar och den finns även på nätet. Det är den mest detaljrika och tydliga beskrivning av utvecklingen på det moraliska/andliga området i Skandinavien fram till vår tid, som jag tagit del av. Det hon fick se var fyra vågor som svepte fram över Skandinavien. Första vågen handlade om långvarig fred och nedrustning. Andra vågen beskrev ljumhet och avfall i kristenheten. Tredje vågen innebar moralupplösning – otrohet, homosexualitet, våld och sex i TV och våld i samhället. I den fjärde vågen såg hon invandring och ett tredje världskrig. Hon såg att folk från fattiga länder kommer att strömma till Europa och Skandinavien. Det kommer så många att folk börjar tycka illa om dem och blir hårda mot dem. De blir behandlade som judarna på 1930-talet. Då är måttet för våra synder rågat, hade hon sagt medan tårarna strömmade över hennes kinder. Jag kommer inte att få se det, med du kommer att få se det, sa hon till Minos. Plötsligt kommer Jesus tillbaka, och det tredje världskriget bryter ut. Det blir ett kort krig. (Upp. 9:13f.). Och hon avslutade med att säga att den som fått sin synd förlåten, och har Jesus som sin Frälsare och Herre, är trygg.

Vårt ansvar som kristna

Vår kallelse som kristna är att leva i och leva ut Guds kärlek i det sammanhang vi finns. Vi är kallade att förkunna Guds rike på många olika sätt för de människor som Herren leder oss till. Även om det inte är Guds bästa vilja att det kommit så många flyktingar till vårt land, så vill Han att vi möter dem med kärlek och hjälper dem efter vår förmåga. De behöver omslutas av Guds kärlek och befriande kraft. Och de som redan känner Honom bör få möta systrar och bröder i sin nya främmande miljö.

Principiellt är jag för att ta emot flyktingar, som flyr från krig och hot av olika slag, och att hjälpa dem till anpassning i samhället. Det har jag varit engagerad i under större delen av min pastorstjänst. Som kristen har jag ett ansvar för min medmänniska, särskilt för hennes andliga väl, men även för hennes fysiska och materiella väl. (Luk. 10:23-37; Ords. 21:13). Det gäller alltså inte speciellt flyktingar, utan människor i allmänhet som på något sätt är i behov av hjälp. För en kristen borde det vara självklart att i mån av möjlighet möta människors behov, vare sig de är svenskar, syrianer, eller av annan nationalitet och religion. Det är församlingens kallelse i världen.

Låt oss därför se den nya situationen som en utmaning och möjlighet att nå dessa flyktingar med det glada budskapet om Jesu kärlek och genom evangeliet ge dem hopp om en positiv framtid. Jesus har kommit för att ge oss ett nytt, överflödande liv! (Joh. 10:10). Nu behöver ”den nya sången” ljuda i landet som aldrig förr. (H.V. 2:10-12). Låt den nya sången, som ärar och upphöjer Gud vår Far och Jesus vår Frälsare, ljuda stark och klar i våra hjärtan och på våra läppar, och därigenom förändra en tung och mörk atmosfär omkring oss. (Ps.96:1-10; Jes.42:10-12).

Claes-Göran Bergstrand. 2016-02-13.